

Rapport januari 2003

Kära faddrar, medlemmar och andra djurskyddsintresserade!

Tusen tack för allt stöd som ni har gett oss under det år som har gått! Våra lettiska och ryska kollegor i Riga och S:t Petersburg hälsar också och tackar så mycket och önskar ett riktigt Gott Nytt År till er alla. Vi fortsätter koncentrera oss på att arbeta i dessa städer även under detta år (tidigare har vi ju också varit väldigt aktiva i Tartu i Estland). Men vi håller till exempel ögonen på vad som händer i Moskva, och någon gång i framtiden kanske vi får resurser att stödja veterinärer och djurskyddsföreningar även där. Det tar tid att hitta nya samarbetspartners som vi kan lita på till 100 procent, och det krävs mycket engagemang för att knyta sådana kontakter. Något som ingen av oss har möjlighet att göra just nu, och då känns det säkrast och mest effektivast att fortsätta som tidigare. Här är vad som har hänt sedan förra rapporten (några av er kommer att känna igen vissa saker, men nu vänder vi oss också till våra nya faddrar):

S:t Petersburg

Elena Bobrova och hennes kollegor på "Baltic Animal Care Russia" arbetar på som vanligt i S:t Petersburg. För att klara av det dagliga arbetet får hon en ersättning på cirka 5 250 kr av oss varje månad. Bidraget ska räcka till Elenas lön, och de utgifter hon har för djurmat, veterinärkostnader, mediciner och bensin till bilen. Som ni alla förstår är denna summa i minsta laget för Elena. Men vi har i dagens läge inte råd att ge henne mera och hon lyckas ändå göra stor nytta för pengarna.

Elena har som vanligt många hemlösa djur i sitt hus, som alla omplacering till nya familjer. Men hon har inte råd att köpa till dem, utan står och lagar mat på egen hand i flera timmar. Dessutom är hon tvungen att bära hem alla säckar med mat, väldigt tungt för henne. Hon lagar gröt av olika typer av

väntar på torrfoder varje dag, och det blir spannmål.

Sedan blandar hon ut gröten med köttben, som hon får gratis från en korvfabrik i närheten, och fisk, lever, lungor och annat som hon kan köpa billigt på marknaden. Till de djur som är väldigt sjuka och svaga, och till katterna och valparna, ger hon mat som är köpt och mycket mer näringsrik.

Elena har skickat oss ett videoband, där hon bland annat har spelat in en intervju från ett ryskt nyhetsprogram. Hon är ju ofta med och pratar om olika djurskyddsfrågor på teve, i radio och i dagstidningar. I denna video blir hon intervjuad om förhållandena för försöksdjuren på en av medicinhögskolorna i S:t Petersburg - "Pavlovs medicinska institut". I snart ett år har hon drivit en kampanj för att få de ansvariga där att förbättra för försöksdjuren, och i möjligaste mån ersätta försöken med alternativa metoder.

"Djuren är alla väldigt magra, för det finns ingen möjlighet att mata så många djur på en gång. Ingen ser heller till att de blir rastade", säger Elena bland annat i intervjun. De hundar som används i försöken fångas, som vi tidigare har berättat, på gatorna i S:t Petersburg och omgivande städer. De flesta är hemlösa, men där finns också många som tillhör privata familjer och blivit fångade av "misstag". Det är dessutom omöjligt för

ägarna att få tillbaka sina ”borttappade” hundar. Även när de har sett djuren med egna ögon i något nyhetsinslag på teve och åkt dit för att hämta tillbaka dem. I vår förra rapport berättade vi om Ludmila, som försökte få tillbaka sin stulna fårhund när hon på teve hade sett den ligga i en box på institutionen. Hon gick dit varje dag i drygt två veckor, men fick ingen som helst hjälp.

Det finns ingen fungerande djurskyddslag i Ryssland, och stöld av familjeägda hundar är inte straffbart som det ser ut i dag. Elena arbetar vidare för att få de juridiskt ansvariga att förbättra lagen. Den 8 december var det val till stadsfullmäktige i S:t Petersburg, och det parti som stödjer Elena mest vann lyckligtvis. Hon ser det som ett stort framsteg. Nu ska hon tillsammans med några folkvalda lokala politiker skriva ett brev till president Putin och tala om hur stort behovet av en ny rysk djurskyddslag i själva verket är.

Elena har också fullt upp med att ta hand om sjuka och skadade hemlösa djur som folk ringer och tipsar henne om. Hon åker in till stan och plockar upp dem i sin bil, som stinker vid det här laget (hon har provat de flesta doftsprayer, utan framgång!). Men många historier får också lyckliga slut. Nu senast hittade hon pudel som höll till på ett sågverk, och vaktade en pytteliten bit framför den. Pudeln var helt undernärd och pälsen smutsig. Elena tog hem den och lyckades hitta en ny familj, en trevlig lantbrukarfamilj som bor på en stor gård, och tycker om och hunden på allra bästa sätt.

en hemlös
bröd som låg
och tovig.

tar hand om

Nu är inte Elena ensam i sitt arbete, tack och lov. Det finns omkring 15 aktiva personer i hennes förening, och fem av dem arbetar lika hårt som Elena själv. Många är utbildade veterinärer och jurister och har olika ansvarsområden; omplacering av hemlösa djur, information i massmedia och på skolor eller arbete med ny djurskyddslagstiftning. Dessutom har Elena och hennes kollegor ett nära samarbete med ”Lost Dog”, en annan förening som är lika etablerad och hårt arbetande i S:t Petersburg.

Riga

Astrida Karklina och hennes ”Animal Protection Group” driva det djurhem i Riga som vi stödjer med cirka 5 000 kr i Pengarna går till månadshyra, elektricitet, telefonräkningar, veterinärmediciner och symboliska löner. All djurmat får gratis från olika firmor. Personalen lägger ner ett stort arbete rätt familjer till de omhändertagna hundarna, och följer vid tvekan upp omplaceringarna med telefonsamtal och/eller

fortsätter att
månaden.

djurhemmet
på att hitta
minsta
hembesök.

Det finns plats för 30 hundar i det nuvarande djurhemmet. Antalet boxar är bara 14, men i många av dem går det att ha två hundar och så finns det lite plats i personalrummet också. Naturligtvis tar man också hand om katter, men de är mycket svårare att omplacera, cirka 4-5 katter i månaden får nya familjer att bo hos.

Vad som känns viktigast för Astrida och hennes kollegor just nu är att få ihop pengar till att bygga ett större och modernare djurhem. Med 40 boxar för hundar och 30 platser för katter, och ett litet kök, veterinärklinik, besöksrum och personalrum (utan hundar!) är det tänkt. De har redan fått ett löfte om att hyra en lämplig tomt från kommunen, för ett modest pris och med ett hyreskontrakt som löper hur länge man önskar. Nu gäller det bara att hitta sponsorhjälp för en ny byggnad också, och det är ett projekt som troligtvis kommer att ta en hel del tid.

När vi pratade med Astrida inför den här rapporten hade det varit upp mot 27 minusgrader i Riga. Men alla fortsätter att kämpa på som vanligt. Vi fick också den positiva nyheten att ”Animal Protection Group” efter nyår har tagit över arbetet med att på kommunens uppdrag samla in hemlösa djur från gatorna. Tidigare har kontraktet varit utlagt på en privat firma. Djuren har då fångats och avlivats utan att ordentliga

ansträngningar gjorts för att hitta nya hem åt dem, och med brutala metoder som har orsakat mycket onödigt lidande.

Astrida känner sig kluven inför denna tunga uppgift. Med tanke på att den privata firman har fångat cirka 80 hundar och 200 katter varje månad, inser hon att också hennes förening kommer att bli tvungna att avliva en hel del av dem. Det är omöjligt att hitta nya hem till ett så stort antal djur. Samtidigt vet hon att djuren får en ordentlig chans först, och att de i annat fall kan somna in utan att behöva känna någon smärta eller ångest.

Dessutom får Astrida och hennes grupp i och med detta uppdrag större inflytande och möjlighet att påverka de lokala politikerna. Hennes mål är att i en snar framtid kunna ersätta avlivning med kastreringskampanjer och andra förebyggande åtgärder. Alla djurskyddsintresserade vet att det är ett mycket mera effektivt och humant sätt att lösa problemet på.

Det här uppdraget innebär att "Animal kommer att ansvara för två djurhem, det egna utanför stan och så det djurhem som kommunen bekostas med hjälp av den kommunala hundskatt betalar in, så de sex personer som ska arbeta som bilar) är anställda med en (modest) lön. Astrida organiserar arbetet, men åker inte själv ut i bilarna.

"Protection Group" som ligger lite har. Verksamheten som Riga-borna hundfångare (i två ska vara den som

"Jag gör inte det här för att jag har någon lust till det", säger hon. "Men jag vet att ingen privat firma skulle ta så väl hand om djuren som vi kommer att göra. Även om vi blir tvungna att avliva djur ska de inte behöva plågas hos oss, det skulle de ha gjort annars."

Övrigt

Som ni redan känner till är det här en liten förening, vi har 137 medlemmar och av dem är 82 faddrar. Våra medlemmar betalar en medlemsavgift på 150 kr per år och faddrarna (som automatiskt blir medlemmar) stödjer oss med i genomsnitt 100 kr i månaden. Under förra året gav dessutom 42 personer enstaka gåvor.

Under de första nio månaderna 2002 lyckades vi för första gången på flera år att gå jämnt upp ekonomiskt. Detta tack vare att vi bland annat har fått in fler och större enskilda gåvor än på länge och att vi har hållit ersättningen till våra projektländer på en fast nivå. Men fortfarande har vi inte utrymme nog att öka vår hjälp till S:t Petersburg och Riga. Vi har ingen buffert att ta av. Tidigare gav vi den ryska föreningen ett fast månadsbelopp i dollar och när dollarn försvagades mot kronan ledde det till att vårt kapital urholkades. Men vårt mål är naturligtvis att återställa bufferten igen, så att vi inte behöver bli så sårbara om intäkterna minskar under någon period.

Varje månad stödjer vi våra ryska och lettiska kollegor med cirka 10 000 kr tillsammans. Detta månatliga stöd ska egentligen täckas av faddergåvorna, men dessa har under förra året legat på i snitt 8 500 kr per månad. Därför är vi fortfarande mycket beroende av att få in enskilda gåvor. Men under detta år kommer vi aktivt att försöka få fler faddrar knutna till oss, så att vi kan fortsätta med vårt långsiktiga arbete. Du får gärna hjälpa oss med det, genom att lämna de extra inbetalningskort du får i våra utskick till dina vänner.

Ingen av oss som arbetar med föreningen här i Sverige tar ut några löner eller arvoden. Vi har inte heller några kostnader för lokaler - det är därför vi bara har en boxadress. Dessutom är de administrativa utgifterna små, i princip handlar det bara om tryckning och porto när vi gör utskicket av denna fadderrapport till er var tredje eller fjärde månad.

Nu i början av detta år planerar vi dock att producera en informationsbroschyr i fyrfärg. Kostnaden för tryckningen kommer att ligga på 10 000 kr plus moms för 5 000 exemplar. Det är väl investerade pengar, eftersom det ger oss en ordentlig möjlighet att nå ut till

flera intresserade personer och utöka antalet faddrar. Och naturligtvis kommer vi att skicka broschyrer till er när de är klara!

I mitten av maj kommer vi att ha årsmöte, och vi återkommer med närmare tid och plats i nästa fadderrapport. Då kommer också vår årsredovisning för 2002 att vara klar, och granskad av utomstående revisorer, och den kommer ni att kunna beställa och få hemskickad av oss.

Vi behöver fortfarande fler som vill arbeta ideellt för föreningen. Ifall du känner att du kan och vill göra något meningsfullt på din fritid, så är du mycket välkommen i vår lilla aktiva skara.

Ha det så bra till nästa rapport!

Varma hälsningar

Lotta Svedberg

Ordförande

Djurskydd i Östeuropa

Box 34171

100 26 Stockholm

Tel: 08 – 99 07 40

Pg: 10 04 56 – 3

E-postadress: kontakt@djurskyddiosteuropa.org.se

